

DOBRÉ VÍNO SA BEZ SEBAZAPREŇIA NEZAOBÍDE. ANI PRAVÁ LÁSKA.

Čím sú si partneri bližší, tým viac nedorozumenia im hrozí

Čím sú si partneri bližší, tým horšie sa im niekedy komunikuje a tým viac nedorozumenia im hrozí.

Pochopiť toho druhého je niekedy veľmi namáhavé. Priateliť sa s človekom, ktorého vídame len občas, nie je ľažké.

Avšak čím sú si dvaja ľudia bližšie, tým viac vzájomných konfliktov musia riešiť. Okolo veľkých životných rozhodnutí prepukajú hádky len zriedkavo, hlavným zdrojom konfliktov sú hlavne odlišné zvyklosti každého z nás. Ako sa má správne vytláčať zubná pasta? Ako majú byť uložené veci na poličkách? Ja ustať viem, ale ty nie, tie košeľe sa musia poskladať znova, riady v umývačke treba nanovo uložiť... V podobných výrokoch by sme mohli ešte dlho pokračovať.

Láska nám neodstráni z cesty všetky prekážky

Pred milovaným človekom si žiadne masky nenasadzujeme. Všetky problémy a nedorozumenia, ktoré so sebou vztah prináša, nás bolia o to viac, čím sme si bližší. Láska nám však všetky prekážky z cesty neodstráni. Aj keď sa hlboko milujeme, neznamená to, že v našom vzťahu nenastanú žiadne ľažkosti. Prežijeme chvíle veľkého šťastia, ale aj chvíle, kedy šťastní rozhodne nebudeme. Pocit veľkej vzájomnej blízkosti vyštiera čas od času nepochopenie.

Dobré víno vznikne len vtedy, keď sú bobule hrozna vystavené slnku aj dažďu. Dážď je pre révu rovnako dôležitý ako slnečné svetlo a teplo. Pre lásku platí to isté. Možno snívame „o raji“, v ktorom nie je púšť, páľava, búrky a žiadne spory, v ktorom sa nemusíme ničoho zriekáť, nič prekonávať a o nič usilovať. Chceme mať raj tu a teraz. Súčasne však dobre vieme, že napriek našim snom manželský život nie je nijaká prechádzka ružovou záhradou. Milovať totiž znamená stále na sebe pracovať. Ohľaduplnosti a pochopeniu sa v láske musíme naučiť. Odpútať pozornosť od seba a sústredit ju na svojho partnera, pretvárať životné ľažkosti láskou a prijať toho druhého so všetkým, čo k nemu patrí bez toho, aby sme sa ho snažili prerobiť podľa svojich predstáv – to nám nie je vlastné.

Pravá láska sa neobíde bez sklamani, nezhôd a sebazaprení

Do lásky sa premieta celá naša osobnosť: naša minulosť, naša rodinná história, naše traumy. Láska všetky prekážky neprekoná a všetky rany nevyyliečí. O odriekaní sa dnes v súvislosti s láskou takmer nikdy nehovorí. A preto treba neustále znova opakovať, že bez sklamani, nezhôd a sebazaprení sa pravá láska neobíde. Tvrdiť opak by znamenalo popierať realitu. Básnik Amado Nervo to vyjadril takto:

Nehovor si: budem trpieť,

nehovor si: sklamem sa.

Len jednoducho radostne putuj

a hľadaj lásku.

Miluj, ako dokážeš,

všetko, čo milovať vieš.

Stále len miluj.

Viera v Boha neodstraňuje ľažkosti z našich životov, ale dáva nám silu prekonať ich

Veriaci si niekedy myslia, že budú uchránení všetkých ľažkostí, ktoré sa v manželstve vyskytujú.

Nezabúdajme na dôležitú vetu ap. Pavla: „Láska sa prejavuje v slabosti.“ Viera v Boha a v Božie pôsobenie v našom živote je, samozrejme, veľmi dôležitá, avšak Božia láska ľudskú prirodzenosť neruší a ľažkosti z našich životov neodstraňuje. Boh nie je žiadne povinné ručenie, ktoré

podpisujeme, aby sme sa chránili pred nepriaznivými dopadmi životných karambolov. Boh je tu a

sprevádza nás po ceste lásky, života. Boh je uprostred našich ľažkostí aj uprostred nedorozumení a

sklamani, ktoré prežívame. Učí nás prežívať ich s láskou. A práve o to by sme ho mali často prosiť.